

Nedelja svete družine
Pirniče, 30. december 2018
»S čim hranimo otroke?«

Dragi bratje in sestre!

Daleč najpomembnejši simbol s katerim v katoliškem svetu obhajamo praznovanje Jezusovega rojstva so jaslice. V njih se - ponekod bolj, ponekod manj - zrcali božična zgodba; spomin na tisto prvo božično noč, ko je Bog postal človek in zaživel med nami.

Kot sem nekoč že povedal je prve jaslice leta 1223 postavil sveti Frančišek Asiški. V gozdu pri kraju Greccio v Umbriji je v votlino postavil jasli, k njim privezal vola in osla, nad njimi pa si je postavil oltar, kjer je imel polnočnico. V njegovih jaslicah ni bilo oseb - le jasli in živina, s čimer je hotel pokazati, v kako revnih, težkih okoliščinah je Božji Sin prišel med nas. Danes so jaslice drugačne. Poudarek ni več na uboštvu, ki ga je bil ob svojem rojstvu deležen Odrešenik, pač pa sveti družini. Središče jaslic je sveta družina: Jožef, Marija in dete, položeno v jasli. Ob jaslicah zaslutimo lepoto medsebojnih odnosov, ki so prevevali sveto družino. Jožefovo skrb za porodnico in njenega otroka; Marijino tiho veselje ob pogledu na novorojenca; neskončno ponižnost Boga, ki je, ne le sprejel človeško naravo, pač pa se na svet rodil med najbolj ubogimi in zapostavljenimi: med pastirji.

Te vrednote, ki jih čutimo ob sveti družini v jaslicah, morajo vedno bolj postajati tudi vrednote naših družin. Ali povedano drugače: sveta družina mora biti ideal naših družin, da bodo te izvir naše sreče in blagostanja za ves naš narod. Če med starši vlada vzajemnost, medsebojno razumevanje in ljubezen, potem bodo tega deležni tudi otroci in njihovo otroštvo bo zares lepo, da se ga bodo vse življenje radi spominjali. Zato je pravzaprav težko dovolj poudariti, kako zelo je pomembno, da starša živita v ljubezni drug z drugim, da se spoštujeta in si, vsaj pred otroki, prizanašata s težkimi besedami. Morda je to težko razumeti, vendar je za otroke in njihov zdrav razvoj vsaj toliko kot zdrava hrana in gibanje, pomembno tudi ozračje, ki vlada med staršema. Otroci se hranijo z njuno ljubeznijo, zato bo njihov razvoj bistveno okrnjen, če bo te premalo. Ko danes občudujemo Sveto Družino je prav, da se ob njej tudi navdihujemo in se po njej zgledujemo.

Če želite starši otrokom dati bogato popotnico za življenje, potem jim jo dajte s svojim zgledom pravičnosti in medsebojne ljubezni. Dajte jim občutek, da so cenjeni in s tem gradite zdrave temelje za njihovo duševno zdravje in zdravo prihodnost. Vsak vaš pogled, korak, gib, gesta, sporočilo, nasmeh, občutek... vse kar ste, je pod drobnogledom velikih oči vaših malih korenjakov. Verjemite: vsrkajo vse, kar začutijo, vse kar ste, čeprav tega morda sprva ne pokažejo.

Zato ni vseeno, dragi bratje in sestre, s kakšnim zgledom spremljate rast in odraščanje svojih otrok. Če bodo v vas našli naklonjenega očeta, mamo, ki se bosta med seboj ljubila in spoštovala, bodo imeli neprimerno več možnosti, da si nekoč tudi sami vzpostavijo družino, ki bo njim samim in njihovim otrokom izvir srečnega in kvalitetnega življenja.

Ko se danes oziramo za zgledom svete družine, je prav, da opozorimo, da je bil v sveti družini vedno vsaj posredno navzoč tudi Jezusov pravi Oče, Boga sam. Jezus je bil deležen verske vzgoje, kot vsi takratni judovski otroci: starši so z njim molili, hodili na romanja (to vemo iz svetega pisma) in z njim obhajali verske obrede (spomnimo se darovanja v templju). Naj to spodbuja tudi vas, da v vzgojo otrok vključite tudi versko vsebino. Se z otroki pogovarjate o verskih vprašanjih in skupaj z njimi molite. Trud, ki ga boste danes vložili v njihovo vzgojo bo že jutri poplačan, zato naj vam ne bo žal truda in časa, ko se boste ukvarjali z njimi. Konec koncev čas teče hitreje, kot si predstavljamo in kmalu niti ne bo več priložnosti, da bi jim še kaj polagali na srce. Zato si že danes vzemite čas zanje, da jutri ne bo prepozno. Amen.